

terjo, ženo in sorodniki, imel je vedno za nje usmeh na ustih, da si prisiljen, le da bi ne ustrašil teh, ki so ž njim iskreno občevali. Odkar je pa postal oče, ni se mogel več vzdržati. Mati je najprvo zapazila nenavadno njega veselost, s katero je hotel udušiti otožnost svojo; materi se je najprej čudno in neumljivo zdelo, zakaj se ogiblje vseh zabav in veselic; tudi ženo je začelo to vznemirjati.

Zaman sta se trudili ti dve ženski z las kanjem, da bi uganili žalosti tajni uzrok. Vladislav se je umel vedno izgovarjati; sedaj z nadlogo domovine, sedaj s kako drugo pretezo; med tem pa je črv skrivnostni razjedal polagoma to srce, ki je bilo zares vstvarjeno za življenje in drugim v srečo.

Ostalo mu je še samo mesec dni; ta čas je moral poravnati račun vsega življenja, da bi stopil čist pred sodnika; ta mesec je moral vrediti vse, da bodeta srečna žena in otrok. Ker je bil vedno redoljuben in skrben, uredil je mahoma vse stvari zadevajoče imetek. Prost svetnih skrbij in udan v voljo Božjo pričakoval je mirno ure smrtne. Ta gotovost bližnjega konca, kateremu se ni mogel ogniti na noben način, povrnila mu je ne samo mir, nego tudi veselost. V hiši nastala je radost, kakoršne se že davno niso spominjali. Helenka in mati sta se čutili najsmrečnejši izmed vseh žensk.

Mesec je potekel; zadnjič je solnce zašlo Vladislavu. V tem slovesnem trenutku je zbral vse sile dušne in razodel z angeljskim pokojem materi in ženi grozno skrivnost, da mu je zapustiti to solzno dolino. Opisati žalosti teh dveh ljubečih bitij ni mogoče zemeljskemu peresu.

Vladislav se je pripravljaj na smrt.

Na vzhodnji strani hiše bila je lepa terasa ali stopnja, vodeča na vrt, kjer so stale navadno po letu v posodah pomaranče, citrone in druge redke cvetlice. Tja si je ukazal Vladislav prinesiti naslanjač. Vsedel je med mater in ženo, držeč na kolenih sinka v povojih.

Kako strašno je pač bilo to slovo! Kako se jim je dozdevala ta noč dolga in zopet kratka! Koliko raznih misli se jim je osnovalo v glavi o smrti, ki bode nastopila, in to tem bolj, ker je bil Vladislav popolnoma zdrav! Dojde li ta kruti gost, kakor strela z neba, ali morda kakor pošast iz propada zemeljskega, da požre svojo žrtev? Nihče ni vedel; samo pogledi teh treh nesrečnikov so begali blodeč s predmeta na predmet....

„Mislimo o bodoči moji domovini“, dejal je Vladislav in dvignil oči proti jasnemu nebu, ki je bilo posuto z nebrojnimi zvezdami; sedaj pa sedaj so se lahki oblaki postiljali mesecu pod glavo, kakor tedaj, ko je pred tremi leti šotoril v opustošenem samostanu Kartuzijanskem. Oh nesrečna noč! Oh nesrečna skrivnost, kupljena s tolikimi mukami!

Med tem se je na obzoru svitati začelo. Jutranja zora napoveduje prihod solnca; spev vzbujenih ptic, prepir petelinov v vasi, vse to oznanjuje na jedenkrat novo življenje o prirodi, nesrečnemu Vladislavu pa — smrtno uro.

(Konec prih.)

Smešnica 52. „Oče“ pripoveduje France, prišedši iz šole, „oče, g. učitelj so mi dali dnes najboljši prostor v šoli!“ — „Kje pa?“ vpraša oče. „V zadnji klopi“, odreže se France veselo, „koj pri peči“.

Razne stvari.

(Najvišje darilo.) Nj. veličanstvo svetli cesar je daroval za ljudsko šolo pri sv. Martinu na Pohorji 100 gld. iz lastnega premoženja.

(Drž. zbor.) Poslanci: Fr. Robič, baron dr. Pauli in dr. Klaič nasvetujejo v odseku, ki se posvetuje o trgovinskih pogodbah, naj drž. zbor ne vzprejme dostavka v pogodbi z Italijo, po katerem se pobira od naše strani kedaj samo po 3 gld. 20 kr. carine od italijanskih vin. Doslej se pobira po 20 gld., gotovo ne na škodo domače vinoreje naše.

(Državni poslanec) vlč. g. dr. Lav. Gregorec je pred nekaterimi dnevi kaj izvrstno govoril v državnem zboru o naših razmerah; za zdaj se g. poslanec v imenu bralcev in volilcev zahvaljujemo za odlični govor, v prihodnjem letu pa ga bomo priobčili.

(Celjska okolica.) Občina Celjska okolica je sklenila pri občinski seji dne 20. dec. ugovor, v katerem ostro zavrača razžaljive besede dr. Neckermanna. Tako je prav. Besede ugovora priobčimo pa v prihodnjem listu, da nam je ni treba trgati na dvoje.

(Cerkveno petje ob božičnih praznikih.) Cecilijinega društva veliki pevski zbor poje ob božičnih praznikih v stolni cerkvi v Mariboru pri polnočnicah, slovesni sv. maši mil. knezoškofa ob 10. uri, in v nedeljo na praznik sv. Janeza evangelista. Glasbeni umotvori, posebej maše dr. Wittove, so polne cerkvene resnobe in prave pobožnosti ter jih umetniki prištevajo najboljšim prvizvodom cerkveno-glasbene umetnosti.

(Redni občni zbor) telovadnega in gasilnega društva „Savinjski Sokol“ se vrši v dan sv. Štefana, 26. decembra 1891 v gostilni gospoda I. Lipolda v Mozirji. Vspored je tale: Ob polu 3. uri popoldne zbiranje Sokolov v gostilni g. Ivana Lipolda; ob 3. uri slavnostni spreved z gasilnim orodjem v novo poslopje. Zatem je občni zbor in po občnem zboru prosta zabava.

(Umrl) je v soboto v Novem mestu pri Dunaji R. Poznik, inženier pri c. kr. namestniji Nižje Avstrije. Pokojnik je bil vrl domoljub, da si ni živel na slov. tléh.

(„Pozor vlak!“) Prebivalce ob novi železnici iz Celja v Velenje opozorujemo na to, da na prehodih ne bo „šrang“, kakor pri južni železnici. Zato naj pazi človek, da se nesreče varuje. Naj svojim urnim nogam preveč ne zapu! Boljše malo počakati, kakor pa v nevarnost se spuščati, češ, morebiti še pa uidem. Kaj pa, če ne uideš?

(Posojilnica.) Okrož sodnija v Celji je z odlokom 8. decembra 1891, št. 5558 civ. dovolila, da se vpiše „Posojilnica v Framu“, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, v združno knjigo. V načelstvo zadruga so bili izvoljeni gg.: Janez Gert, načelnik in Simon Gabere, župnik, Anton Kosér, Franc Pirkmaier, Miha Turner, Jernej Zamolo, kot odborniki in Matevž Koren in Franc Kirbiš, kot računski pregledovalca. — Z uradovanjem se začne meseca januarja 1892, in namerava odbor pri tej priliki neko svečanost prirediti. — Prvi uradni dan se bode pozneje razglasil.

(„Špeharji.“) V Mariboru imamo posebno trgovino s „špehom“ in moške, ki se pečajo s svinjsko zabeljo in nje razprodajo, imajo spleh ime, da so „špeharji“. Letos imajo dobro kupčijo po navadnih sobotah, ali včeraj in kolikor sodimo, tudi dnes jim kupčija nič kaj ne sodi. Premalo je tujih kupcev.

(Nesreča.) V ponedeljek, dne 16. dec. so imeli lov na divjačino pri Vurberku. Gonjači se bili pa tudi šolarji in nesreča je hotelà, da je nek lovec mesto zajca nastrelil šolarčka.

(Dijaki ali ka-li?) V torek, dne 15. decembra so stali trije dijaki iz Celjske gimnazije, 14 do 15 let stari, pred okrožno sodnijo zavoljo tatvine. Dobili so za to vsi nekaj mesecev težke ječe. Človeka strah obhaja, kaj bode, če bodo tatje že tudi po šolah!

(Pošta.) V novem letu gre pošta iz Leskovca na Ptuj po šestkrat v tednu. Doslej se je to godilo le trikrat v tednu.

(Dež. hiralnica.) V nedeljo, dne 27. decembra odpre se slovesno dež. hiralnica v Vojniku. Da pride k tej slovesnosti dež. glavar, grof Wurmbbrand, to se razume, a tudi več dež. poslancev se pričakuje.

(Nemško bralno društvo) obstoji od lani v Konjicah in je imelo to letos že tudi svojo obletnico. Pri njej je imel prvo besedo g. J. Kotzian, po imenu pač Nemec sem iz tevtoburških goščav, sicer pa priprost pristav c. kr. okr. sodnije Brez Kapuna in Vrbnika — tudi pristnih Nemcev — bi to društvo bilo preveč slovensko, zato ju „D. W.“ omenja še s posebno pohvalo.

(Samomor.) V stolni cerkvi sv. Štefana na Dunaji se je vstrelil uno večer nek Albert Schuster, doma nekje na Nemškem, in je svoj sklep popisal poprej v pesmi. Ni torej dvoma, da se mu je bilo zmedlo v glavi.

(Iz Celja.) Odborniki Celjskega Sokola: Dr. Vrečko, dr. Dečko, dr. Treo, Lončar, Hočevar, drd. Georg, drd. Dominkuš so bili vsled zahteve mestnega urada Celjskega toženi od državnega pravdnistva gledé pritožbe, ki so njo vložili zarad izgrediv pri lanski Sokolski slavnosti. Prvi sodnik je obsodil vsakega odbornika zavolj razžaljenja časti na 40 gld. Pri današnji apelni obravnavi pri okrožnem sodišču, trajajoči od 9. do 1. ure, bili pa so vsi popolnem oproščeni. Celjski Sokol.

(Okr. zastop) na Ptuji ima v ponedeljek, dne 28. decembra občni zbor ob 9. uri dopoldne v navadnih prostorijah svojih.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali č. g. Fil. Vihar, župnik v Šmartinu pri Vurberku 5 fl., g. Mica R. v Mariboru 2 fl. 50 kr., zatem po gospej Rozi Spindler v Brežicah tle gg.: dr. Fr. Firbas, c. kr. notar 3 fl., dr. Mat. Schmirmaul, zdravnik in dr. Guidon Srebre, odvetnik, vsak po 5 fl., dr. Fr. Vovšek, c. kr. okr. sodnik, Ant. Spindler, c. kr. zemljišnih knjig vodja, vsak po 1 fl., Ivan Munda, okr. zdravnik 2 fl., Miroslav Hans, uradnik, Franjo Planinec, načelnik postaje na j. žel. in č. g. Mat. Stoklas, dekan, vsak po 1 fl. in gea. Erna Razlag, učiteljica v Ljutomeru 1 fl.

Loterijske številke:

Gradec 19. decembra 1891	7, 86, 36, 11, 67
Dunaj „ „	48, 39, 3, 52, 47

Na prodaj!

Pri Kapeli, blizu Radgone, pol ure od železniške postaje Radensko kopališče je na prodaj lepo zidana hiša z gostilnico, štacuno in prodajo tobaka, na okrajni cesti med Radenci in sv. Jurjem, blizu cerkve, na izvrstnem prostoru. V hramu so 4 sobe, 1 štacuna, 1 kuhinja, 1 čumnata, podzemeljska klet, pri hiši lep vrt za goste in keglišče; gospodarsko poslopje: mesnica, kravji in konjski hlev, 3 svinjski hlevi in drvarnica; 3 orali zemlje: vinograd in njiva. Natančneje se izve pri Jozefi Horvat, pošta Bad Radein. 1-2

Na prodajo!

Pri neki farni cerkvi Brežiškega okraja, pri cesti proti Brežicam, odda se dosti prostora in je tisto torišče sposobno za vsekako trgovino. 2-3

Izabelskih živic,

več tisoč, prodaja po ceni Ivan Krajnc, veleposestnik v Št. Ilji, pošta Velenje. 2-3